

[Industriministeren]

menteres meget varmt for, og jeg kan godt se det i mange henseender.

Jeg er enig med hr. Svend Heiselberg og andre, som udtrykte, at der normalt ingen vanskeligheder vil være, hvis man har en indskydergarantiordning, med at gå hen i et andet pengeinstitut, hvor man vil sætte sine penge ind, når man får dem, og allerede på det tidspunkt få dem.

Hvis man går ind for med det samme at starte den store udbetaling, er der for det første et problem af rent administrativ art. For det andet er der det problem, at jeg tror, det vil kunne besværliggøre en eventuel rekonstruktion, at man starter med at tage fat på udbetalingen af pengene.

Jeg skal sige til hr. Rahbæk Møller, at jeg sådan set er enig i, at det naturligvis altid er hensigtsmæssigt at få videreført de aktiviteter, der ligger som baggrund for mange bankaktiviteter, byggeaktiviteter og andet. Betalingsstandsning eller konkurs er jo den yderste udvej, når noget går galt. Jeg vil gerne sige her, at det, vi ikke diskuterer i dag, er den lange række af pengeinstitutter, der ved fusion og på anden måde har fået løst deres problemer, og hvor man har sikret, at de kan videreføre deres aktiviteter. Det er naturligvis hensigtsmæssigt. Her er det absolut undtagelsen.

Endelig skal jeg sige til hr. Rahbæk Møller for så vidt angår C & G Banken – hvor jeg har fået meddelelse om, at Lønmodtagernes Dyrstidsfond ikke kan medvirke – at hvordan de øvrige aktionærer forholder sig, kan jeg ikke sige. Jeg er blevet orienteret om, at der vil komme meddelelse forholdsvis hurtigt. Der er ikke tale om, at man spiller pingpong med indskyderne.

Jeg har allerede tilkendegivet, at de udtalelser, Bankforeningen er kommet med, er af en sådan karakter, at de vil kunne sikre inden for den normale 30-dages-frist, vi opererer med i regeringens forslag, at der kan ske udbetaling af penge til indskyderne, således at man kan sikre dem.

Preben Møller Hansen (FK):

Det, jeg ikke fik sagt tidligere, var, at i det lovforslag, der foreligger, er der også forslag til et udvalg, der skal kigge på det, og der står, at det er industriministeren, der udnævner de fem medlemmer. Jeg mener, det er uheldigt, at det er op til industriministeren at afgøre, hvem der

skal sidde i dette udvalg. Det må være dette Folketing, der træffer den beslutning, ikke en minister.

Med hensyn til garantistillelsen er det klart, at alle mennesker uden undtagelse vil medvirke til, at de, der har sat penge i et pengeinstitut, får disse penge udbetalt, for så vidt firmaet skulle være gået konkurs eller på anden måde kommet i økonomiske vanskeligheder.

Vi mener, at man i udvalget skal prøve på at finde frem til andre ordninger end dem, der her er skitseret, og som går ud på, at det er den oparbejdede kapital, der er skabt i kraft af den rentefortjeneste, bankaktionærerne har haft, der skal være det, der hedder garantikapitalen i en sådan sammenhæng, ikke noget som helst andet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden :

Ønskes der afstemning om lovforslagets overgang til anden behandling? (Ophold). Der ønskes afstemning om overgangen til anden behandling.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges enstemmigt med 103 stemmer.

Formanden :

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser. (Ændret status for offentlige repræsentanter i bestyrelserne).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 27/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjelm):